

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovulfs Minde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 234. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_6-txt-shoot-idm125.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad jeg her vil sige, er da kun, hvad alle Kyndige maae indrømme, at en digterisk Oversættelse af et gammelt Kvad er ei at løbe til, og at, naar ovenikjøbet Texten ei blot har mange Knuder men adskillige Huller, da fristes man kun alt for ofte til at løbe derfra, naar man ei vil overfare det Hele, med en Harefod. Rimeligviis havde jeg da, efter adskillige mislykkede Prøver, for længe siden opgivet Forsættet, dersom ei mit Løfte havde bundet mig, men det tvang mig til, stedse at vove nye Forsøg, og nu er jeg endelig blevet enig med mig selv om en Maade, hvorpaa jeg troer der kan leveres saa godt et dansk Billede af det gamle Kvad, som efter dets, 235og efter mine Evners Beskaffenhed, er mueligt, og hvordan det seer ud, vil jeg nu vise mine Læsere. Neppe tør jeg haabe, det vil tækkes dem der give sig af med de gamle Sprog, men det Samme er Tilfældet med min Fordanskning af Versene hos Saxo og Snorro; og det maae ikke afholde mig enten fra at følge min Overbeviisning, eller fra betids at yttre den; thi jeg vil sætte Efter-Slægten istand til at bedømme, om jeg gik min egen Vei, fordi jeg haardnakket modsatte mig Overbeviisning, eller fordi intet Overbevisende blev sagt derimod. Det ikke uvigtige, og i mine Øine mere indviklede end besvarede Spørgsmaal: *hvordan* man bør oversætte, agter jeg med det Første at gjøre til Gjenstand for en egen skriftlig Betragtning, om ei for Andet, saa for at man kan sammenligne min Theorie med min Praxis, og undgaae baade at betragte mine *Feiltagelser* som forsætlige Misgreb, og mine overlagde Vendinger, som skjødesløs Flygtighed. Jeg vil derfor her lade min Praxis tale for sig selv, og i det jeg erklærer mig villig til at frafalde den, naar man kan overbevise mig om at jeg bør, maa jeg kun bede Vedkommende lægge Mærke til, at naar en Skribent som man indrømmer Evne til selv at kunne forfatte Noget, der lader sig læse, giver sig af med oversætte, og beviser at han gjør det med Flid og Eftertanke, 236da bør det neppe undre Nogen, at hans Arbeide bliver anderledes end de sædvanlige Oversættelser, og da bør man vist betænke sig to Gange, før man vrager hans Arbeide *paa Grund af*, at det er *anderledes*, end hvad Oversættelere pleie at levere.